

॥ १४ ॥ १५ ॥ त्वात्वां ॥ १६ ॥ समर्थानुद्वेगं शत्रूणां च शोकं दातुमिति शेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अमित्रेष्वघदर्शनात् अघंदुःखं अघंतुर्व्यसने दुःखेदुरिते च न पुंसकमिति मेदिनी ॥ १९ ॥ २० ॥ नि
सप्रयाहि महाराज श्रिया परमयायुतः ॥ तापयन्यां दुपुत्रां स्त्वरश्मि वानिव तेजसा ॥ १४ ॥ स्थितो राज्ये व्युत्तानराज्याच्छ्रियाहीनाच्छ्रयावतः ॥ असमृद्धा
न्समृद्धार्थः पश्य पांडुसुतान्नृप ॥ १५ ॥ महाभिजनसंपन्नं भद्रमहति संस्थितं ॥ पांडवास्वाभिर्वीक्षंतु ययातिमिव नादुषं ॥ १६ ॥ यां श्रियं सुदृढं तदश्रैव दुर्दृढं च
विशंपते ॥ पश्यंति पुरुषे दीप्तां सा समर्था भवत्युत ॥ १७ ॥ समस्थो विषमस्थान् हि दुर्दृढो भिर्वीक्षते ॥ जगतीस्थान् विवाद्रिस्थः किमतः परमं सुखं ॥ १८ ॥ न
पुत्रधनलाभेन न राज्येनापि विदति ॥ प्रीतिं नृपतिशार्दूलयाममित्राघदर्शनात् ॥ १९ ॥ किं नु तस्य सुखं न स्यादाश्रमे योधनं जयं ॥ अभिर्वीक्षेत सिद्धार्थो वल्कला
जिनवाससं ॥ २० ॥ सुवाससो हिते भार्या वल्कलाजिनसंवृता ॥ पश्यंतु दुःखितां कृष्णां सा च निर्विघतां पुनः ॥ २१ ॥ विनिंदतां तत्तात्मानं जीवितं च धनच्युतं ॥ न
तथा हि स भामध्ये तस्या भवितुमर्हति ॥ वैमनस्यं यथा हृत्वा तव भार्याः स्वलंकृताः ॥ २२ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा तुराजानं कर्णः शकुनिना सह ॥ तू
ष्णीं बभूवतुरुभौ वाक्यांते जनमेजय ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्राप० कर्णशकुनिवाक्ये समन्वितां शिवाधिकद्विशततमोऽध्यायः
॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ वैशंपायन उवाच कर्णस्य वचनं श्रुत्वा राजा दुर्योधनस्ततः ॥ हृष्टो भूत्वा पुनर्दानं दद्वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ ब्रवी
षियदिदं कर्णं सर्वमनसि मे स्थितम् ॥ न त्वभ्यनुज्ञां लप्स्यामि गमने यत्र पांडवाः ॥ २ ॥ परिदेवति तान् वीरान् धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ मन्यते भ्यादिकां श्रापितपो यो
गेन पांडवान् ॥ ३ ॥ अथ वाप्यनुबुध्येत नृपो स्माकं चिकीर्षितं ॥ एवमप्यार्यतिरक्षन्नाभ्यनुज्ञातुमर्हति ॥ ४ ॥ न हि हतवने किंचिद्विधे न्यस्य योजनं ॥ उत्सादन
मृते तेषां वनस्थानां महाद्युते ॥ ५ ॥ जानासि हियथाक्षत्ता द्यूतकाल उपस्थिते ॥ अब्रवीद्यच्च मां त्वां च सौ बलं वचनं तदा ॥ ६ ॥ तानि सर्वाणि वाक्यानि यच्चान्यत्प
रिदेवितं ॥ विचिंत्य नाधिगच्छामि गमनायेतराय वा ॥ ७ ॥ ममापि हि महान् वर्षो यदहं भीमफाल्गुनौ ॥ क्लिष्टावरण्ये पश्यं कृणुयासहिताविति ॥ ८ ॥ न तथा
त्याम्रयां प्रीतिमवाप्य वसुधा मिमां ॥ हृत्वा यथा पांडुसुतान् वल्कलाजिनवाससः ॥ ९ ॥

विद्यतां जीवितादपि विरक्ता भवन्तु ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इत्यारण्यके पूर्वणि नैलकंठीये भारतभादपे सप्तत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३७ ॥ ३ ॥ आयत्ति उत्तरकालं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ इतराय अवस्थानाय नाधिगच्छामि अधिगमं निश्चयं न प्रामोमि ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ कर्णस्येति ॥ १ ॥ २ ॥